

„TITO JE POKOPAN - NIJE UMRO“

SIMBOL DANA POBJEDE U EUROPI

Vijest: „ Umro je Drug TITO“ 04. svibnja 1980.godine, u 17,00 sati na HTV, obišla je svijet brzinom svjetlosti. Od tog momenta, Njegov lik i djelo ne silazi sa stranica svih imajućih sredstava javnog informiranja, brojnih i raznovrsnih publikacija u svim zrelim društvima i ozbiljnim državama koje znaju držati ravnotežu **između ZLA, koje je poraženo i DOBRA, s kojim je pobijedeno.**

Josip Broz TITO po rođenju Hrvat, a po porijeklu RC vjere, ideološki komunista i internacionalista. **Čelni čovjek KPJ, bez dvoumljenja, na okupaciju Jugoslaviju od faši-nacističkih država, je odgovorio pozivom narodu na otpor i oružanu borbu.**

Formiranjem partizanskih jedinica, odnosno NOV i POJ, od početka okupacije, iz dana u dan, do završetka 2: svjetskog rata, pobjeđuje neprijateljske oružane snage i njihove sluge, oslobađajući teritorije, ne samo to, **nego priključuje mnogaoteta i darovana područja Matici zemlji** (Istru, Slovensko primorje, Međimurje, Podunavlje Hrvatsko primorje i Dalmaciju) do konačnog oslobođenja zemlje, nove utemeljene **Demokratske Federativne Jugoslavije.**

Tito je jedini vrhovni zapovjednik koji je bio ranjen u 2. svjetskom ratu.

Njegovoj sahrani je prisustvovalo 129 delegacija iz 127 zemalja. Među njima 38 šefova država. Zajedno našli su se okupljenih četiri suverena – kralja i šest prinčeva iz kraljevskih obitelji. **U ime SAD, tadašnji aktualni Predsjednik na sahranu je poslao majku, do tada, nezabilježeno u svijetu.**

Pioniri i omladina Jugoslavije su napisali: „Najdraži naš druže Tito, štafeta mladosti, izraz nemjerljive ljubavi i najduljeg poštovanja pionira i omladine Jugoslavije, opraštamo se od Tebe s porukom, da mladost naše slobodne, samoupravne, nesvrstane domovine, zajednice zbratimljenih naroda i narodnosti, nepokolebljivo nastavlja Tvojim putem. Tebi je mladost bila bliska. Ti si s mladima stvarao našu budućnost. Ti si nas osvijetlio svijetu, a svijet si približio nama. Ti si nas učio kako se voli i mi ti ljubav uzvraćamo...“.

Te kolosalne riječi, koje su činile nit života prekinuli su oni, s početka 90-tij godina prošlog stoljeća koji su **otpočeli agresiju**

, a ratovanjem pokušali ostvariti cilj, pod sloganom: „

Jedna država, jedan narod i jedan vođa

“. Riječ je, dakle, o onim koji ne znaju završiti rat, gubeći se i dalje oko toga

; je li u ratu pobijedilo DOBRO ili ZLO

.

DOBRO, što bi uzdizalo antifašističke pobjednike ili ZLO, što bi moglo hraniti staru ili novu nostalgiju za gubitnicima.

Dok su prisutne ove dileme, koje nemaju ama baš nikakvo uporište u povijesnoj zbilji, kao nigdje drugdje, **u RH i dalje bit će prisutno bježanje od zaslužene pobjedničke časti, skrivajući svoj antifašizam, brišući i uništavajući spomene, a posebno spomene na lik i djela Josipa Broza TITA, pri čemu vladajući, htjeli priznati ili ne, zbog oportunitizma, prema sjećanjima poraženih, pogoduju interpretacijama na štetu Hrvatske i Hrvata.**

Ma koliko ta nastojanja bila evidentna i promidžbena, ipak, nije moguće „zarobiti“ niti „poniziti“ vrijednosti i dostignuća antifašizma Hrvatske zajedno s maršalom TITOM jer pripadaju **Danu pobjede nad nacizmom i završetku 2. svjetskog rata u Europi i širom svijeta**

TITO je pokopan u kući svijeća u Beogradu, ali nije umro o čemu, svjedoči rijeke ljudi koja godinama posjećuje njegovo počivalište.

Piše: Krešimir Sršen, prof.